

МИЗИЯ

ДВУСЕДМИЧЕНЪ ЛИСТЪ

Година I, брой 1.

Редактира комитетъ

Плѣвень, 7 априль 1922 год.

ВМѢСТО ПРОГРАМА

Нима Плѣвень, тридесетхилядниятъ градъ, познатъ по своята напърѣдничавостъ и историчность, не може да си създаде единъ свѣстно списванъ листъ? Нима той нѣма културно-икономически нужди? Нима сж прави онѣзи, които твърдятъ, че плѣвенскитѣ граждани, залисани въ своитѣ дребни смѣтки, не само, че не желаятъ да се заематъ съ издаването на единъ градски вѣстникъ или списание, но дори дотамъ били еснафи, че прѣчели на всѣко начинание въ тази насока? Нима пропадането на всички отдѣлни опити съ подобна цѣль, въ послѣднитѣ години, не говори по-скоро за грѣшкитѣ на редакционнитѣ хора, отколкото за нѣкакво измислено равнодушие на плѣвенския гражданинъ, съ което разочарованитѣ журналисти искатъ да оправдаятъ своя неуспѣхъ?

Наистина, трудно е да се създаде нѣщо, което да задоволи всички. Бързото разрастване на града, откритото се широко поле за процвѣтѣване, доведе голѣмъ брой прѣселници, които станаха тукашни граждани. Съ това Плѣвень доби видъ на модеренъ, оживенъ градъ, но въ сжщность конгломератъ отъ разнородни личности, непрѣтопени още отъ традицията на града. Цѣлото мислящо, дѣйно и напърѣдничаво население се чувствува чуждо на нуждитѣ на града и съвсѣмъ случайно се вълнува отъ станалото въ него. Ние мислимъ, че, докато плѣвенскитѣ граждани четатъ само софийскитѣ вѣстници и списания, които се занимаватъ общо съ нуждитѣ и идеалитѣ на страната или съ тѣзи на столицата; докато въ Плѣвень не се създаде единъ листъ, който да бжде огледало на неговитѣ нужди, до тогава ще сжществува това разединение, тая хладина, съ която се отнасяме къмъ общитѣ си интереси.

Ето, тѣзи мисли ни побудиха да дадемъ животъ на „Мизия“.

„Мизия“ ще бжде листъ на свободната мисль на града, ще се грижи за неговитѣ нужди, ще изтъква, кога сериозно, кога въ форма на лека насмѣшка, всичкитѣ ония рани, които мнозина считатъ за заздравѣли отъ благия мехлемъ на партизанското сладкодумство, но които въ сжщность продължаватъ да тровятъ организъма на Плѣвень.

Ние отваряме широко колонитѣ на „Мизия“ за всѣки, който желае напърѣдка на нашия градъ и се надѣваме да бждемъ подкрѣпени въ трудната си работа отъ цѣлото здравомислящо население.

Редакцията

36 913
ОБРАЗЦОВО НАР. Ч. Ц. П.
Г. ДИМИТОВ - ПЛОВДИВ
ПРЕДСТАВИТЕЛЪ

Абонаментъ полугодиченъ 20 лева.

За обяви се плаща:

За първа публикация на см.² 1-20 лв.

За всѣка слѣдваща на см.² 1-1 лв.

Одѣлень брой 2 лева.

Всичко за списанието се изпраща:
Редакция „МИЗИЯ“ — Плѣвень.

ПЛѢВЕНЪ

Безкраенъ паркъ и черепи пробити
срѣды вѣрванъ бой, събрани въ мовзолей.
Алей пѣлни съ граждани честити
и слънце жаръ въ алеитѣ пилѣи.

И слушамъ:

„Тамъ сж турцитѣ разбити,
къдѣто Вита волна пѣсенъ пѣй“.
Прѣдъ менъ поля въ смарагденъ плащъ покрити
и ръжъ въ срѣддневна дрѣмка се люлѣи.

„И камъкъ не останаль е на камъкъ
по тѣзи мѣста“ . . .

Отъ страшний пламъкъ
азъ слушамъ чичеронето едва.

Какво че знамъ подробно и това
на нашта вѣрность срѣдъ могщия замъкъ?
Дѣла ни още трѣбватъ — не слова!

С. Чилингировъ

ПЛѢВЕНЪ

КАТО КУЛТУРЕНЪ И СТОПАНСКИ ЦЕНТЪРЪ

Свидѣтель на сждбоносни за своя народъ моменти, градъ Плѣвень, бившо турско провинциално градче, слѣдъ освобождението, поради благоприятнитѣ географически условия, израстна съ бързъ темпъ до първостепененъ провинциаленъ градъ, съ блѣскава перспектива за още по-голѣмо и всестранно развитие.

Разположенъ срѣдъ най-плодородната частъ на Дунавската равнина, дѣто главното богатство сж зърненитѣ храни, прѣдметъ на усиленна и доходна за населението търговия, улеснявана отъ близкитѣ пристанища Сомовитъ, Никополь и Свищовъ—Плѣвень привлича ежегодно голѣмъ брой жители отъ балканскитѣ градове и села. Намирацъ се недалечъ отъ прочутата съ породистъ добитъкъ Искърска долина, обявенъ като пипиниеристъ за цѣлата страна, той е единъ отъ първостепеннитѣ търговски градове въ България. Силно развитъ лозарски центъръ въ миналото и днесъ, извѣстенъ съ своето най-старо лозарско-овощарско училище, земледѣлска опитна станция и винарска изба, Плѣвень, малкото турско градче, брой днесъ около 30,000 жители и е, безспорно, единъ отъ най-културнитѣ центрове на Сѣверна България, имащъ на лице благоприятни условия за напърѣдкъ въ всѣко отношение.

Съ изключение на мелничарството и керамиката, въ нашия градъ липсва за сега почва за особено силно индустриално развитие, каквато има напирмѣръ въ Габрово, Сливенъ и пр. Така че, като не се смѣтатъ нѣколкото сжществуващи работил-

ници и фабрики, Плѣвѣнъ има характеръ на търговско-занаятчийски градъ съ силенъ стремежъ къмъ модернизирание на занаятите.

Постоянно засилващата се търговия се подпомага ефикасно отъ съществуващите мѣстни кредитни учрѣждения, отъ които първо мѣсто заема банка Напрѣдъкъ, една отъ най-старите банки въ страната.

Голѣмата война и прѣживѣните народни катастрофи попрѣчиха за доброто развитие на града, което едва сега наново се подема.

Не липсватъ сжщо интелигентни сили, но тѣ сж прѣснати и раздѣлени въ разни политически корпорации и едва, за да не кажемъ никакъ, се обединяватъ, и то по-скоро външно, чрѣзъ основаното прѣди 40 години Обществено Образователно Дружество „Съгласие“. Би можло да се направи нѣщо за града при една разумна сплотеностъ на гражданството. На западъ съществува въ различни дружества, комисии и корпорации, на които, официално или не, е възложено да се грижатъ за разхубавяване на градовете и за отзоваване къмъ всички появили се нужди. Нѣщо подобно може да стане и въ Плѣвѣнъ. Ние неговите граждани, трѣбва да насочимъ всичките си усилия къмъ издигането на Плѣвѣнъ до висотата на истински културенъ центъръ, съ всичките модерни учрѣждения: библиотеки, музеи, театри, училища, паркове и градини. Условието за всичко това имаме. Малко повече жаръ и постоянство и успѣха е сигуренъ.

Хр. Цоневъ

КАЙЛЪКА

Хубавата природна гледка освобождава духа, както музиката сърцето, казва Аристотелъ — срѣдъ хубава природна гледка се мисли най-правилно.

Можетъ би, една отъ причините за гдѣто мнозина не сж доволни отъ Плѣвѣнъ, е неговото мѣстоположение. Поставенъ срѣдъ горѣщо поле, между оголени хълмове, какво приятно за око може да ни даде неговата околностъ?

Наистина чрѣзъ трудовата повинностъ се почна залѣсяване на Лагера и Текиския баиръ. Кога, обаче, тѣ ще бждатъ залѣсени, и кога — покрити съ хубава голѣма гора? Но и тогава, все пакъ, тѣ ще бждатъ залѣсени полета, може би по-приятни, но не и красиви.

Най-близката до града мѣстностъ, която дѣйствително е красива, това е, безъ съмнѣние, Кайлъка.

Нѣколко хубави завои — между които лжкатуши Тученица, ни даватъ основната хубостъ на мѣстността, която се увеличава още повече отъ красивите скали: една прилична на лѣвска глава, друга заоблена — наподобяваща кула на стариненъ замъкъ и пр.

Несвикналото око не може само да открие всичко красиво, понеже то е прибулвано отъ занемарената тукъ растителностъ: тополи, акации, върби, люлякъ и пр., които биха могли да декориратъ много по-хубаво мѣстността, ако тѣ се подкастриваха и прочистваха редовно, ако се засаждаха нови по строго опрѣдѣленъ планъ, ако се донесеше и друга растителностъ: борчета, миризлива върба, нѣкои виещи се растения и пр., които да се засадятъ съ вкусъ. Колко хубавъ би станалъ Кайлъка тогава съ неговите нѣколко стари воденици!

Независимо отъ това, тогава биха се построили нѣкои бараки, гдѣто въ лошо врѣме биха се прибрали посѣтителите или биха закусили.

Освѣнъ чисто външната си красота Кайлъка има и вътрѣшна: нѣколкото останали развалини, пещерите му и пр. — минало, легенди и прѣдания спятъ въ тѣхъ.

Миналото му още не е проучено, легендите не сж провѣрени, но и най-малката отъ тѣхъ довежда въ красиви трепети душата. Достатъчно би било само сказанието за смъртта на легендарния, забуленъ въ мъгла царъ Иванъ Шишманъ. Само тя е цѣла епопея — цѣла трагедия!

Не винаги Кайлъка е билъ въ това положение. Къмъ 1905-6 год. съществуващото въ града ни туристическо дружество е било направило туристическа градина до голѣмата пещера, самата пещера е била прѣобърната въ бюфетъ — бирария, водата падаща отъ скалата прѣобърната въ водопадче и почти до него шадраванъ.

Тукъ е идвало въ недѣлни дни гражданството, свирѣла е музика, празнували сж празниците си юнаците, колоезачите и пр. Отъ войните дружеството заглжхна — заглжхна и Кайлъка.

Напоследъкъ въ града се възобнови туристическото дружество на възрастните туристи. Съществува дружество и на юноши-туристи. Въ цѣлите на тѣзи дружества е окрасяване и залѣсяване отдѣлни мѣстности. Вѣроятно тѣ ще взематъ инициативата за разхубавяването на Кайлъка. За да постигнатъ, обаче, резултати отъ по-голѣмо значение, необходима е подкрѣпата на гражданството, особено на любителите на природата, най-често измжчвани затворени въ стайте на разни учрѣждения.

Тогава мнозина ще бждатъ много по-доволни отъ Плѣвѣнъ.

Ат. П. Изгорѣнковъ

ПО ОСВѢТЛЕНИЕТО НА ГРАДА

Както е извѣстно на всички, Плѣвѣнскиятъ градски общински съвѣтъ рѣши да отчужди, въ полза на общината, електрическата инсталация на Ст. Коларовъ, заедно съ мотора и мелницата. Не вѣрвамъ, тая капризна, доморасла инсталация, която освѣтява и то съвсѣмъ слабо, само нѣколко улици, която прави гражданите да сж винаги на щрекъ, че ще останатъ въ тъмнина, не вѣрвамъ, казвамъ, тя да се е толкова понравила на господата общинските съвѣтници. Вѣроятно това рѣшение за отчуждаване е продиктувано по-скоро отъ желание да се сдобие общината съ собствена мелница. Прибързано би било да се вадятъ заключения сега, когато още не се знае, какво ще стане съ това протоколно рѣшение, дали то ще бжде утвърдено отъ министерството, дали гражданството ще се съгласи да стане едно подобно отчуждаване и, най-сетнѣ, дали общината ще може, и въ какъвъ размѣръ ще трѣбва, да заплати неминуемото обезщетение на собственика. Едно нѣщо, обаче може да се твърди съ сигурностъ, ако не искаме да се самозаблуждаваме. То е, че при едно евентуално отчуждаване на електрическата инсталация на Ст. Коларовъ, може да се направи добро на последния, като го освободимъ отъ една стара стока. Но съ това въпроса за освѣтлението на града не само, че не ще се разрѣши а напротивъ, ще се забави, тъй като ще се попрѣчи на всѣка по-сериозна мѣрка въ тая областъ

Мизия, год. I брой 1.

Има другъ единъ планъ. Да се образува воденъ синдикатъ, който да построи единъ язовиръ на р. Витъ при с. Садовецъ. Въ този синдикатъ да влизатъ всичкитѣ междинни села. Държавата щѣла (казва ли граматична форма е това „щѣла“) да помогне. Наистина, една такава идея е отлична и, ако ние не познавахме дѣйствителността, не ни остава нищо друго освѣнъ да се възхищаваме. Но ние бихме били наивни да вѣрваме, че едно таково прѣдприятие, което изисква огромни срѣдства отъ държавата, би могло да ни даде свѣтлина. Държавата обѣщава, но не дава. Тя не може да даде и при най-добро желание. — Нека не си правимъ илюзии. Но, мисълта за единъ язовиръ трѣбва, поне врѣменно, да се изостави и отъ други съображения, а именно, че каквото и да приказваме, каквато и добра воля да имаме, за едно държавно прѣдприятие трѣбва врѣме, проучвания, волни и неволни протакания, и маса други специфични на нашата държавна машина необходими, които ще ни накаратъ още десетина години, най-малко, да стоимъ въ мракъ.

Наврѣменната помощ е двойна помощ!

Трѣбва да се дѣйствува бързо и да се направи възможното. Достатъчно сме се хранили съ мечти. Срамъ би било за Плѣвенъ, ако той не може да се освѣти на собствени срѣдства. Слѣдъ като признаемъ въ себе си, че общината, чрѣзъ своя бюджетъ, още дълги години не ще може сама да се заеме съ едно таково тежко прѣдприятие, каквото е модерното електрическо освѣтление на цѣлия градъ, слѣдъ като прѣстанемъ да се надѣваме за помощ отъ държавата, нека подиримъ други срѣдства.

Да изложатъ единъ възможенъ планъ за разрѣшение на тоя важенъ въпросъ — ето цѣлътa на настоящата ми статия.

По инициативата на нѣкои граждани се състави проекто-уставъ за образуване на електрическо кооперативно дружество на слѣднитѣ начала:

Съ съдѣйствието на Плѣвенската Градска Община се основава едно кооперативно сдружение за електрическо инсталиране на градъ Плѣвенъ, съ ограничена отговорност и неограниченъ капиталъ. Членове могатъ да бждатъ всички пълноправни граждани. Споредъ размѣра на електрическата енергия, която ще употребяватъ членоветѣ, послѣднитѣ ще иматъ задължителни дѣлове. Единъ дѣлъ ще струва 100 лева. Ако Плѣвенската Градска Община не може да влѣзе като кооператоръ съ единъ по-голямъ капиталъ, то тя да внесе, колкото може, като поеме задължението да субсидира сдружението ежегодно съ известна сума и освѣнъ това да му дава пълно съдѣйствие въ всичко, като отпусне нужнитѣ: мѣсто, планове и скици, както и приготвенитѣ вече условия по даване търга за сжщата цѣль между общината и виенската фирма Сименсъ Шукертъ. Слѣдъ като инсталацията бжде готова и започне да дава печалби, по-голямата частъ отъ тѣзи печалби ще останатъ въ резервния фондъ, който, като достигне известенъ размѣръ, опрѣдѣленъ при съставянето на дружеството, ще служи за повръщане дѣловете на членоветѣ. Това изплащане ще става по-жребие.

Когато всички дѣлове, безъ тѣзи на общината, бждатъ изплатени, цѣлата инсталация се прѣдава на общинското управление, като то се задължава да уреди специална дирекция за електрическата инсталация, управлявана отъ 9 члена, трима отъ които общински съвѣтници, а останалитѣ 6, било шефове на нѣкои учреждения, прѣдставители на известни сдружения или избрани граждани.

Мизия, год. I брой 1.

Отъ направения сондажъ въ нѣкои германски фабрики, както и при кжщата Сименсъ Шукертъ въ Виена, се вижда, че такава инсталация за денонощно дѣйствие ще струва, заедно съ всички машини и материали, около 20 милиона лева. Ако обаче, се използватъ окръжнитѣ или общински трудоваци и се направятъ редъ държавни улеснения и привилегии, сумата може да се намали съ нѣколко милиона лева.

Онова, което плаши известни лица е голѣмата сума, нужна за цѣлътa. Други се страхуватъ, че съ това ще се влоши още повече валутата. Не ми позволява мѣстото да се простря за да докажа, че такива страхове сж абсолютно излишни. Що се отнася до срѣдствата, тѣ биха се намѣрили въ Плѣвенъ. Едно кооперативно сдружение, което се създава не за печалба, а за отслужване на членоветѣ си, при съзнанието, че електрическото освѣтление, освѣнъ другитѣ прѣимушества ще бжде и много по-ефтино, едно таково дружество ще има симпатиитѣ на гражданството, и най-бѣдния човѣкъ ще гледа да отдѣли отъ оскуднитѣ си срѣдства за да запише нѣколко дѣла. При една усилена дѣятелностъ ще се запишатъ 4-5 милиона лева най-малко. Ако и общината даде 1-2 милиона, сумата става още по-голяма. Сондирани хората отъ упр. съвѣтъ на Д-во „Доло“, се изказаха съгласни да дѣйствуватъ прѣдъ членоветѣ на тѣхното дружество, то да се слѣе съ електр. коопер. сдружение. Така е възможно да се събератъ 10 милиона. Останалитѣ пари, било съ заемъ при държавни банки или съ допълнителни вноски отъ самитѣ членове, ще се събератъ сжщо така лесно. Денѣмъ, когато нѣма освѣтление, ще се отслужва съ енергията на разнитѣ работилници, което ще докарва добъръ доходъ на сдружението.

При това фирмитѣ сж съгласни да направятъ инсталацията и на изплащане.

Ето накратко плана, който вече не е утопия, а нѣщо възможно. Ако трѣбватъ нѣкои измѣнения или допълнения, тѣ могатъ въ послѣдствие да се направятъ.

Проекто-устава е изпратенъ още прѣди два мѣсеца въ общината, дѣто отначало се посрѣщна добрѣ, но слѣдъ въпроса за отчуждаването на Коларовата инсталация и слѣдъ появяването идеята за язовиръ при Садовецъ, нашето прѣдложение се остави на заденъ планъ.

Идеята за воденъ синдикатъ е отлична. Но това не може да стане скоро. Нека прѣстанемъ да бждемъ идеалисти. Освѣнъ това, при едно нѣкогашно осществяване на язовира, самата инсталация, която ние прѣдлагаме, ще бжде необходима, а ако машинитѣ се явятъ излишни, прѣдъ ефтината водна сила, не остава нищо друго освѣнъ да се продадатъ. Паритѣ нѣма да бждатъ изгубени.

Нека прочее, се замислимъ върху тоя планъ и побързаеме да направимъ възможното.

Ив. Мандиковъ

МИСЛИ

Добрѣ е, когато се почне приятелство съ смѣхъ, но не е злѣ и когато се свърши съ смѣхъ.

Всѣки отъ насъ чувствува, че за да запази мѣстото си въ свѣтъ, трѣбва да се бори, и затова се вѣоръжава тайно, като пълни мозѣка си съ събития и факти.

Модерния идеалъ е да бжде човѣкъ увѣдоменъ по всички въпроси.

Оскаръ Уайлдъ

БЛАГОДЪТЕЛИ

Сцена.

Помъщение на благотворителното д-во „Филантропъ“. Меки кресла. Дебели килими. Пръзъ добръ затворенитъ двойни прозорци се вижда, че внъ вали снѣгъ. Вжтрѣ е температура, въ която може да се лупи бубено сѣме.

Членовете на дружеството пристигатъ единъ по единъ, овити до уши въ дебели кожи.

Първи членъ. (Влиза) Боже мой, какъвъ студъ!

Втори членъ. Дѣйствително. Ужасно щипи!

Трети членъ. (Просълзень) И като си помисли човѣкъ, че при този сибирски мразъ има бѣдни хора които...

Четвърти членъ. Безъ дърва...

Пети членъ. Безъ хлѣбъ...

Всички заедно. Уви!

Първи членъ. Срѣщнахъ одного като идѣхъ насамъ. Съ тънко палто, съ пробити обуца, поси-нѣлъ отъ студъ. „Не съмъ ялъ нищо отъ два дена“, ми каза. Просто да го съжалишъ.

Втори членъ. Вие, разбира се, му дадохте нѣкоя пара...

Първи членъ. Невъзможно ми бѣ. Ржцѣтъ ми бѣха въ джобовѣтъ. И да си свалямъ ржавицитъ въ такова врѣме... Б-р-р-р! Замръзналъ бихъ. (Изтрива си сълзитъ съ носна кърпичка) Бѣдния човѣчецъ!

Прѣдседателътъ. (Звъни) Заседанието е открито! (Тишина) Господа, вимата прѣдвѣщава, че ще бжде извънредно сурова. Това положение ни налага извѣстни задължения. (Одобрителни викове) Нека не се оставимъ да бждемъ надпрѣварени отъ пресата, която почва своитъ позиви за благотворителность още веднага, щомъ температурата спадне подъ нула градуси. Моментитъ сж скъпи! На работа! (Ржкоплѣскания).

Първи членъ. Искамъ думата. Господа, прѣди да започнемъ дневния редъ, нека ми бжде позволено да стана посрѣдникъ между събранието и нашия симпатиченъ прѣдседателъ, комуто да поднесе нашитъ поздравления по случай декорирването му отъ страна на господина министра съ орденъ за заслуга. (Викове: „Браво!“) Ако нѣкога една награда е била справедливо заслужена, то тя е непрѣменно тая, дадена на единъ човѣкъ, който си е посветилъ живота за подобрене положението на нуждающитъ се. (Тройни залпове отъ ржкоплѣскания).

Прѣдседателътъ. Господа, азъ съмъ трогнатъ... Малкото добрини, които съмъ ималъ случай да направя... (Браво! Браво!) и то благодарение на вашата прѣданна помощ... (Ура!) свидѣтелство за сѣвѣстъта... най-сладката награда... (Тропаня съ крака и грѣмки ржкоплѣскания отъ ентузиазъмъ).

Всички. (прави) Да живѣе прѣдседателя!

Единъ гласъ. Хайде да закриваме вече заседанието.

Прѣдседателътъ. Моля! Остава ни още да намѣримъ най-ефикасни срѣдства за да облекчимъ мизерията, причинена отъ студа.

Единъ гласъ. Да се избере комисия!

Прѣдседателътъ. Това ми се струва необходимо. Нищо не може да се направи безъ комисия!

Всички. Да, да! Да се избере комисия.

[Започва гласоподаване. Прѣдседателътъ обявява имената на избранитъ, които се отдѣлятъ въ сѣдната стая на сѣвѣщание. Слѣдъ нѣколко минути тѣ пакъ идватъ въ залата.

Единъ отъ комисията. Господа, ние си назначихме единъ докладчикъ, когото натоварихме да направи изложение на мѣрките, които трѣбва да се взематъ.

Докладчикътъ. Вѣрвайте, господа, че ще положа най-голѣмо старание да събера всички данни и документи, които сж необходими. Зная, че бѣдността не чака и се надѣвамъ да бжда готовъ къмъ...

Прѣдседателътъ. Кога?

Докладчикътъ. А че... както и въ прѣдшестващитъ години... най-късно къмъ тридесети юний...

(Единодушни одобрения).

* * *

На излизане, прѣдседателътъ наново загърнатъ въ своето подплатено съ кожи палто срѣща една носилка.

Прѣдседателътъ. (информира се) Какво има? Единъ минувачъ. Тоя нещастникъ туку що падна прѣмалѣлъ отъ студа.

Прѣдседателътъ. Чакайте, азъ ще го стопля съ нѣколко добри думи. (Доближава се до носилката. Съ нѣженъ башински тонъ) Търпение, приятелю! Малко търпение! Взети сж нужнитъ мѣрки... (Забѣлзва, че човѣкътъ не се подвижва. Високо) Какво?! Той е мъртавъ! (Горчиво) Иди сега, че се изнурявай да правишъ добро.

Michel Thivars.

Отъ оригинала И. Б.

Б. Р. За да прѣдвардимъ читателитъ си отъ подозрѣния, длѣжни сме да подчертаемъ, че горната малка сценичка е прѣводъ и, слѣдователно, не се отнася за българскитъ благотворителни дружества.

„Мизия“

НѢКОГА И СЕГА

Прѣдставете си, господа, неотдавна ми попадна въ ржцѣтъ една малка книжка, около стотина странички, издадена въ Плѣвень прѣзъ 1890 година, значи прѣди още да съмъ се билъ появилъ на бѣлъ свѣтъ. Не зная, случвало ли ви си е нѣкога да откриете нѣщо отъ миналото на вашитъ родители и близки, не зная изпитвали ли сте онова умиление, което раздвижва въ такъвъ случай сърцата и докарва необясними сълзи, но трѣбва да ви призная, че не бѣхъ никакъ равнодушенъ, когато четѣхъ тая книжка.

Тамъ се говори за физиономията на нашия градъ прѣди 32 години. Вие четете и просто недоумѣвате, дали дѣйствително въ нея се говори за Плѣвень. Толкова прогреса го е видоизмѣнилъ.

Така наприкладъ, въ въпросната книжка, която носи скромното заглавие: „Изложение за състоянието на Плѣвенското окръжие“, ще срѣщнете между другото слѣднитъ нѣща:

Страница 69. Въ барата, която минава прѣзъ града се хвъргатъ всичкитъ нечистотии. Отъ единия до другия край тя е изпълнена съ боклуци.

Страница 71. Всички чешми въ града нѣматъ вадички, по които да изтичатъ водитъ имъ. Навсѣждѣ водата отъ тѣхъ образува локви, които за жалость въ градъ Плѣвень сж толкова изобилни.

Хората сж навикнали да изхвърлятъ всичкитъ нечистотии отъ вжщитъ си на пѣтя. За течнитъ отъ тѣхъ сж направени вадички, по които да изтичатъ. Отъ това всичкитъ улици сж пълни съ нечистотии.

Страница 72. Когато завалятъ дъждове или когато пролѣтъ се топятъ снѣговетъ, всичкитъ улици въ Плѣвень ставатъ непроходими.

Мизия, год. I брой 1

Страница 73, Среда града сж оставени кожухарите и табациите, дѣто обработват кожияте. (За миризма дума не става).

Площада; дѣто става еженедѣлния градски сѣръ-пазарь, не се мете никога. Нечистоти тукъ се трупатъ все повече и повече и оставатъ да гниятъ и да се разлагатъ.

Не ви ли обзема едно особено вълнение, драги граждани, когато четете цитираниите печални картини отъ нашето минало?

Вие, които сте по-възрастни отъ мене и сте живѣли въ онѣзи зловония и нечистоти на стария градъ, цапали сте се въ неговите локви, дишали сте ужасните миризми на обработваните кожи, гѣлтали сте праха отъ неметените улици — вие най-добре оцѣнявате заслугите на плѣвенските управници, които сж положили непосилень трудъ за да ви лишатъ отъ всичките тѣзи ужаси.

А вие, които сте мои връстници или пъкъ помлади отъ мене, като виждате, въ каква мизерия, въ какви лоши условия сж живѣли нашите родители, не чувствате ли още по-голяма синовна обичъ? Не се ли поражда въ васъ желание да цѣлунете ръка на всичките бивши общинари, които за нѣкакви си нищожни тридесет години само, така добре сж модернизирани Плѣвень, че той вече по нищо не може да се сравни съ нѣкогашното мръсно, малко градче, за което пише книжката?

Ил. Бърдаровъ

ХРОНИКА

■ Настоящия брой изпращаме на всички ония които, мислимъ, че ще ни подкрѣпятъ.

■ Учителското дружество „Братя Миладинови“ — Плѣвень урежда отъ 8 до 11 априль включително педагогическа конференция въ салона на дружество „Съгласие“. Ще се четатъ интересни реферати между които и нѣколко отъ г-нь професоръ докторъ Ас. Златаровъ.

■ Възобновено е старото туристско дружество въ града подъ името „Кайлъшка Долина“. Прѣзъ изминалия мѣсець дружеството, заедно съ юношеското-туристско дружество „Студенець“, е устроило четири излети изъ околностите на гр. Плѣвень: 1. Прѣзъ Кайлъшката Долина до село Тученица и обратно — 9 души. 2. Гарата, Бабинъ Данинъ геранъ, Хицовото бранище, Аладжи чешма, Скобелевия паркъ — 58 души. 3. Буковското езеро, Янъка, Бъчвата, Кожухарската чешма, Лагера — 24 души. 4. Брѣстовець, Учинъ-долъ, Карагуй, Чернелка, Къртожабене, Комудара, Избата — 27 души. Независимо отъ това „Студенець“ е устройвалъ и други маршрути. Всичките излети сж били особено весели и задушевени. Ние поздравяваме любителите на природата и разходките съ приятния начинъ, който сж си избрали за прѣкарване на недѣлните дни.

■ Отъ 27 до 31 мартъ включително, говориха професорите Михалчевъ, Консуловъ и Златаровъ отъ името на народния университетъ при дружество „Съгласие“. Другъ пътъ ще разгледаме значението, което тѣзи четения иматъ за градъ Плѣвень и тамъ, между другото, ще поменемъ по нѣколко думи за всѣка лекция отдѣлно. Сега ще се задоволимъ да отбѣлжимъ само оная прочута неточность, на която публиката остана върна. Слушателите и дваха единъ по единъ, слѣдъ като сказчиците вече говорѣха и съ това смущавахъ онѣзи, които бѣха имали неблагоприятното да дойдатъ наврѣме.

Мизия, год. I брой 1.

■ Библиотеката се прѣмѣства въ помещението на амбулаторията. Докато трае прѣмѣстването, абсолютно никакви книги за прочитъ не ще се даватъ. Всѣки, който има у дома си книги отъ д-во „Съгласие“, е длъженъ да ги повърне въ най-скоро време.

■ До сега свикваните граждани да отбиватъ 10 дневната си трудова повинность, сж работили на Лагера и Текиския баиръ. Останалите, които ще бждатъ свикани ще настилатъ трасираниите улици и ще прокопаватъ други. За докарване камъкъ отъ Кайлъка ще бжде построена тѣснолинейка.

■ Прѣзъ мѣсець мартъ въ общината сж регистрирани три женидби: две турски и една протестанска, 75 раждания: 38 момчета и 37 момичета, 60 смъртни случаи: 37 отъ мъжки и 23 отъ женски полъ.

■ До сега сж утвърдени 67 плана за постройки въ града. Отъ тѣхъ по-големите сж на Минчо Славчевъ, Ганчо Бойчиновъ, Борисъ Калчевъ, Хр. Балабановъ, Бр. Симпадови, Никола Бойчиновъ и Ст. Коларовъ.

■ Отъ прѣдвидения приходъ 12,000,000 лева на общинския бюджетъ за 1921/22 год. постъпили сж само 6,500,000 отъ които: водно право 500,000, разни общински врѣхнини 1,100,000, интизапъ 1,000,000, 3% върху недвижимите имоти 500,000, сергийно право и сергии 475,000 и др.

ИЗЪ СВѢТА

■ До сега смѣтахъ, че най-големите дървета въ свѣта сж въ Калифорния, въ Йосемитската долина. Мамонтовите дървета могатъ да претендираатъ за дебелина, но не и за височина. По височина тѣ значително отстъпватъ на еквилиповите дървета въ Австралия (повече отъ 400 вида). Най-високите еквилипти се срѣщатъ въ Виктория, особено въ юго-източната ѝ часть. Тукъ не сж рѣдки дървета по 100 м. и даже колоси отъ 140 м. При това тѣхното стѣбло до височина 35—40 м. е свободно отъ клоне. Най-високото, измѣрено до сега еквилиптово дърво достига до 170 м. Да си прѣдставимъ грандиозността на дърветата достатъчно е да си спомнимъ най-високите наши ели, които достигатъ до 35 — 40 м. т. е. четири пѣти по-низки.

■ Най-стария музей въ свѣта се намира въ градъ Нара, нѣкогашна столица на Япония. Тоя музей е основанъ прѣзъ 756 година и отъ тогава въ него всичко е останало неизмѣнено въпрѣки разните промѣни станали въ политическия животъ на Япония. Той се отваря само веднажъ въ годината и него сж видѣли много малко европейци. Музея съдържа 3000 прѣдмета и то, едва ли не, най-изящните образци на декоративното изкуство сжществуващо въ свѣта. Между тѣхъ има разни гравюри отъ дърво, художествена мебелъ, работи отъ емайль и разни тъкани. Много отъ прѣдметите сж занесени отъ Корея, отъ Южна Азия, — много носятъ отпечатъкъ отъ персийски стилъ, а нѣкой сж доставени изглежда, чакъ отъ Южна-Европа, изобрѣтение на Иеласа. Всички тѣзи прѣдмети сж отъ VIII в., защото отъ 756 год. музея въ Нара не се е обогатилъ съ нови прѣдмети.

Ако ви хареса двуседмичния листъ „Мизия“ прѣпоръчайте го на познатите си!

ОБИЧАМЪ ТЕ, О ПЛЪВЕНЪ

Обичамъ те, о Плѣвенъ, роденъ край!
Обичамъ твоя главенъ тротуаръ
и веселия свѣтъ, що тамъ блуждай
Срѣдъ облакъ прахъ, катъ приказенъ кошмаръ.

Обичамъ азъ кристалнитѣ води
На барата, срѣдъ тебе що тече.
О, какъ е мило тамъ да се седи,
шомъ слънце брѣговетѣ напече!

Обичамъ твоята класична калъ,
особено пъкъ тазъ на Съръ-пазаръ,
кждѣто не веднажъ съмъ затъвалъ,
пийналъ съмъ нѣкой мой добъръ другаръ.

И колко умно Богъ те е създалъ,
какъ башински за насъ е той мислил:
срѣдъ тебъ поставилъ тукъ-тамъ локалъ
и тѣй отъ скръбъ и скука ни лишилъ.

Концертътъ, казватъ, дѣхалъ на кебапъ,
шокиралъ билъ извѣстно чутіе.
Възможно! Азъ по музика съмъ слабъ,
но пъкъ разбирамъ що е питие.

Обичамъ театралния салонъ,
обаче спазвамъ тамъ особенъ редъ:
концерти, драми — сѣдамъ на балконъ,
а на балети — долу, най-отпрѣдъ.

Обичамъ, шомъ се дава нѣкой балъ,
срѣдъ нощъ, слѣдъ образцовия кадрилъ,
въ буфета съ моята мома седналъ,
да я излъжа, че съмъ се влюбилъ.

Въвъ кино гледамъ вечеръ катъ, вампиръ
платното съсъ апаши и съ любовъ
и, шомъ усѣтя нѣкой келипиръ,
веднага почвамъ донъ-жуански ловъ.

Но най-обичамъ, Плѣвене, въвъ тебъ
създадения съ кражби новъ „елитъ“.
Облажвамъ се отъ пълния му джебъ
и нѣкакъ си се чувствамъ по-честитъ.

Единъ оптимистъ

— Ужасно ме нервиратъ тия проклети свирки на авто-
мобилитѣ.

— Доколкото знамъ, ти не си нервенъ.

— Не съмъ, но онзи день единъ нехранимайко, по ко-
гото се увлече жена ми, я грабна съ собствения си автомо-
билъ и сега, като чуя свирка, нервирамъ се, защото се стра-
хувамъ да не би да ми повърне Катерина пакъ въ кѣщи.

*

Въ единъ циркъ една хубавичка акробатка изпълнява
номеръ: Взема едно карамелче и съ устни го подава въ
устата на лъва, въ чиято клѣтка тя се намира.

Единъ зритель. Че това и азъ можа!

Артистката. Вие?! Заповѣдайте тогава!

Зрительтъ. Разбира се, че можа да взема едно ка-
рамелче отъ устата ви.

*

— Саламитѣ, които ви прѣпоръчахъ за екскурзията,
нали бѣха отлични?

— Отлични не бихъ казалъ, но бѣха прѣсни: намѣрихъ
въ тѣхъ едно парче отъ вѣстникъ съ онзиденшна дата.

*

Между момичета.

Мара: Какво би казала, Еленке, ако единъ спрет-
натъ господинъ дойде и те заговори?

Еленка: Сбогомъ!

Мара: Какъ? Нима си толкова непрѣвзимаема.

Еленка: Ще кажа „Сбогомъ Маро“.

МАЯ ЗА КОЗУНАЦИ

Както всѣка година така и сега ми пристигна добрата ро-
мънска мая за козунаци „БРИГАУЕРЪ“

ПРОДАВАМЪ СРѢЩУ ГАРАНЦИЯ.

АСЪНЪ ХРИСТОВЪ — ПЛЪВЕНЪ

Книжарница БОРИСЪ М. МАРИНОВЪ — ПЛЪВЕНЪ

Доставя всички излѣзли на български езикъ неизчерпани книги за прочитъ.
Изпълнява списъци съ прочетни книги за училищни и публични библиотеки.
Разполага съ: първокачествени струни и струнни инструменти—ноти и школи
за тѣхъ; ученически пособия; канцеларски материали; всички учебници
и педагогически ржководства.

Прѣдлага като разкошенъ великденски подаръкъ Пълно събрание съчиненията
на ИВАНЪ ВАЗОВЪ — 20 тома за 130 лева.

Специално за празниците пуца съ 40% намаление отъ цѣнитѣ репродукции
отъ картинитѣ на бѣлѣжити художници съ великолѣпни рамки.

Главно прѣдставителство на Застрахователното Д-во „ЕВРОПА“.

ТЕХНИЧЕСКО СТРОИТЕЛНО БЮРО

на Архитектъ В. ПЪЕВЪ и Инженеръ Н. МАРИНОВЪ

ул. Александровска, срѣщу Аптеката Хорачекъ.

ПРИГАТВЯ ПРОЕКТИ за всѣкакъвъ видъ жилищни, обществени и индустриални постройки.
Пригатвля тръжни книжа. Проучва прѣдприемачески претенции и извършва експертизи.
Дава технически съвѣти и ржководи всѣкакъвъ видъ постройки.

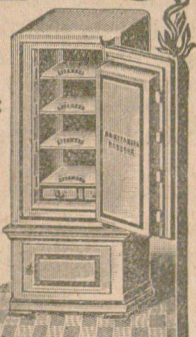

ФАБРИКА
— ЗА —
ОГНЕУПОРНИ
ЖЕЛЪЗНИ —
КАСИ

ПЪРВА ПО РОДЪТЪ И
МОДЕРНАТА СИ УРЕДЕБА
ВЪ ЦЪЛИЯ БАЛКАНСКИ
ПОЛУОСТРОВЪ.

Телегр. адресъ: Бурджевъ

Телефонъ № 20.

НАГРАДИ СЪТЪ ИЗЛОЖЕНИЯ.
1 почетен дипломъ
1 златенъ медалъ.
6 сребърни медала
3 конкурсни първи пължии.

Цъборазились
по
поискване.

ГАСЪ

двойно рафинирана въ варели, каси и малки варелчета по 25 литри.

ГАЗОЛЪ (НАФТЪ) за индустриални цѣли.

ГАСЪ ДЕСТИЛИРАНА — СПЕЦИАЛНА ЗА МОТОРИ И ВЪРШАЧКИ.

БЕНЗИНЪ 720 и 750 градуса

МАСЛА МАШИННО, ВАГОННО, ЦИЛИНДРОВО ОТЪ РАЗНИ КАЧЕСТВА.

КАТРАНЪ РОМЪНСКИ — „ПЪКУРА“ БЕЗЪ НИКАКВИ ПРИМЪСИ.

СОЛЪ РОМЪНСКА, камена, бѣла отъ мината „СЛАНИКЪ“ само на буци безъ дребна.

отъ първостепенната въ България кжща за петролни издѣлия и доставка на СОЛЪ има винаги въ голѣмъ депозитъ

ПРИ НАЙ-ИЗНОСНИ ЦЪНИ.

ЧЕЛЕБИ ЕЛ. ХАСОНЪ, ПЛЪВЕНЪ

Съръ-пазаръ подъ хотелъ „БЪЛГАРИЯ“.

Въ манифактурния магазинъ

**„НОВИЙ
БОНЪ-МАРШЕ“**

ЗА СЕЗОНА:

ГОТОВИ ДАМСКИ ДРЕХИ.

ще намѣрите голѣма ефтения на разни копринени и вжлнени платове за рокли, манта, костюми, муселини, фулари, зефири, хасета, ленени и др.

Платове за юргани и дюшеци:

платове за пердета и транспиранти, басми и оксфорти, шевици, корсети, ржавици, чорапи, чадъри и много други новости.

отъ любепитство посѣтете

Новий Бонъ-Марше

на **ГЕОРГИ КЪНЧЕВЪ** — Плъвенъ.

ГОТОВИ ДАМСКИ ДРЕХИ.

Важно за дами!

Съобщава се на почитаемиѣ плъвенски госпожи и госпожици, че въ манифактурния и галантериенъ магазинъ

„НОВИЙ БОНЪ-МАРШЕ“

пристигнаха голѣмъ изборъ най-елегантни

европейски дамски шапки

сламени и копринени за прѣдстоящия лѣтень сезонъ готови гарнирани.

ПРИ ЦЪНИ НАЙ-ИЗНОСНИ

Побързайте да посѣтите магазина ми за да се снабдите съ модерни и доброкачествени европейски модели само отъ магазинъ

„Новий Бонъ-Марше“

Есперантското бюро „Свѣтовникъ“ — Плъвенъ, доставя:

Есперанто като културенъ факторъ отъ И. Силвестриевъ — 5 лева; Образователната и възпитателната стойность на Есперанто отъ А. Д. Атанасовъ — 1.50 лева; Есперанто въ 9 урока (учебникъ) — 2.50 лева; Какъ се роди Есперанто отъ Д-ръ Л. Л. Заменхофъ — 1 левъ; Есперантски стѣненъ календеръ за 1922 год. — 3 лева; Въпроса за международния езикъ отъ Б. Калчевъ — 2 лева.

За поржчки надъ 20 лв. — 20% отстъпъ.

ЗА СЕЗОНА!

пристигнаха нови и ефтини стоки въ манифактурния магазинъ на

Нейко Йотовъ и С-ие — Плъвенъ.

ПОСЪТЕТЕ НОВООТКРИТИЯ
ГАЛАНТЕРИЕНЪ И ШАПКАРСКИ МАГАЗИНЪ
НА

ВЛАДИМИРЪ АНТОНОВЪ

ПЛЪВЕНЪ

срѣщу аптеката „Францъ Хорачекъ“.

ВОЛНИЯТЪ ЩЕ ОЗДРАВЪЕ,
СТАРИЯТЪ — ПОДМЛАДИ,
А МЛАДИЯТЪ — НА СЛАДИ.
ОПИТАЙТЕ НАПИТКИТЪ НА ДЕЛИКАТЕСНИЯ МАГАЗИНЪ
„ЗЛАТНА КОТВА“
БР. ГРАСЕВИ
ПЛЪВЕНЪ — срѣщу градския паметникъ.

СЕРЕВЪ & БЕНЧЕВЪ
КОМИСИОННА — ЕКСПЕДИЦИЯ
ЕКСПЕДИРА, ОСВОБОЖДАВА
ВАГАЖИ, СТОКИ И ВСЪКА КВЪ
ПРАТКИ. УРЕЖДА РЕКЛАМАЦИИ.
ДАВА СВѢДѢНИЯ И УПЪТВАНІЯ
ЗА ВСИЧЕО ПО ЖЕЛѢЗНИЦИТЪ.

ПЛЪВЕНЪ Телефонъ № 83.

КНИЖАРНИЦА
„ТЕМЕНУГА“

Разполага съ най-разнообразни
и ефтини канцеларски материали
— и ученически потрѣби.

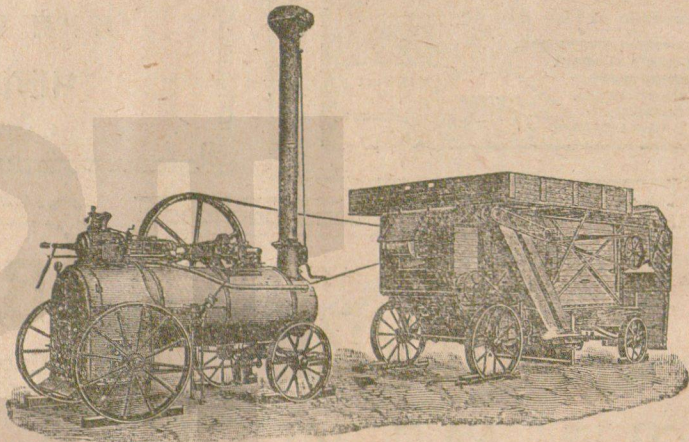
ТРИФОНЪ ИВАНОВЪ

до бирария „ЗДРАВЕ“

ПЛЪВЕНЪ.

ЧЕТЕТЕ
„МИЗИЯ“

МЕТАЛОЛЪЯРНА ФАБРИКА

БРАТЯ СИМПАДОВИ — ПЛЪВЕНЪ

Панайотъ Василевъ
срѣщу Кжца Музей гр. Плъвенъ

Магазинъ съ разни галантерийни стоки, голѣмъ изборъ на мжжки горни ризи, нагрѣдници, якички, кърпички, шалчета за вратъ и вратовръзки отъ разни платове. Мжжки шапки разни качества, платове и цвѣтове. Копченца, иглички, кърфички и други мжжки дреболии. Сапуни, парфуми, помади, пудри и много други артикули

ПРИ ЦѢНИ НАЙ-ИЗНОСНИ.

За увѣрение посѣтете магазина
НА ПАНАЙОТЪ ВАСИЛЕВЪ.

БОЯДЖИЕВЪ, ПОПОВЪ & Cie, ПЛЪВЕНЪ

ТЪРГОВИЯ СЪ РАЗНИ ЕВРОПЕЙСКИ АРТИКУЛИ.

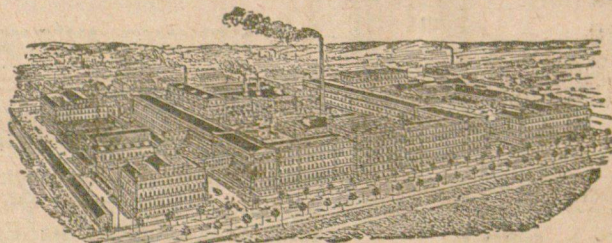
Главенъ прѣдставитель и единственъ складъ за цѣлото царство на най-прочутата швейцарска фабрика за разни анилинови бои и химикали

„САНДОЗЪ-БАЗЕЛЪ“

Най-прѣвъзходнитъ
и солидни
пишуци машини сж

„УРАНИЯ“ и „ПЕРКЕО“

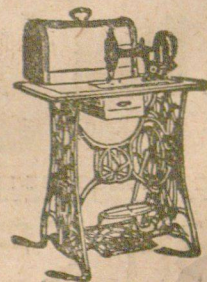

ГЛАВЕНЪ ПРѢДСТАВИТЕЛЪ ЗА ЦѢЛОТО ЦАРСТВО

К. З. БОЛАШЪКОВЪ

ПЛЪВЕНЪ

Телергафически адресъ: БОЛАШЪКОВЪ — ПЛЪВЕНЪ.

Най-здравитъ и бързошевени машини безспорно сж внесени за пръвъ пжтъ въ България шевни машини

„ВЕРИТАСЪ“